I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU ÜHISELT VASTU VÕETUD OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 1482/2007/EÜ, 11. detsember 2007, millega kehtestatakse siseturu maksustamissüsteemide toimimist parandav ühenduse programm (programm „Fiscalis 2013") ja tunnistatakse kehtetuks otsus nr 2235/2002/EÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, [1]

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras, [2]

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. märtsi 1998. aasta otsusega nr 888/98/EÜ, millega kehtestati ühenduse meetmeprogramm siseturu kaudse maksustamise süsteemide parandamiseks (programm „Fiscalis") [3] (edaspidi „programm „Fiscalis 2002" "), ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. detsembri 2002. aasta otsusega nr 2235/2002/EÜ, millega võetakse vastu siseturu maksustamissüsteemide toimimist parandav ühenduse programm (programm „Fiscalis 2003–2007") [4] (edaspidi „programm „Fiscalis 2007" "), on märkimisväärselt toetatud asutamislepingu eesmärkide saavutamist. Seepärast on asjakohane jätkata kõnealuste programmide raames algatatud meetmeid. Käesoleva otsusega loodava programmi (edaspidi „programm") kestus peaks olema kuus aastat, et viia see vastavusse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelises kokkuleppes Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) [5] sisalduva mitmeaastase finantsraamistiku kestusega.

(2) Siseturul on ühenduse õiguse tulemuslik, ühetaoline ja tõhus kohaldamine maksustamissüsteemide toimimiseks väga oluline, eriti liikmesriikide finantshuvide kaitsmiseks maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimisega võitlemise kaudu, vältides konkurentsi moonutamist ning vähendades haldusasutuste ja maksumaksjate koormust. Ühenduse õiguse tulemusliku, ühetaolise ja tõhusa kohaldamise saavutamine on ühenduse ülesanne koostöös liikmesriikidega. Praeguste ja võimalike tulevaste liikmesriikide ning nende ja komisjoni vaheline tõhus ja tulemuslik koostöö on maksustamissüsteemide toimimiseks ja pettustega võitlemisel võtmetähtsusega. Programm peaks ühtlasi aitama kindlaks määrata õigusaktid ja haldustavad, mis võivad koostööd takistada, ning võimalikud vahendid kõnealuse koostöö takistuste ületamiseks.

(3) Selleks et toetada kandidaatriikide ühinemisprotsessi, tuleks pakkuda praktilisi vahendeid, mille abil kõnealuste riikide maksuasutused suudavad alates ühinemise kuupäevast täita kõiki ühenduse õigusaktides sätestatud ülesandeid. Seepärast tuleks programm avada kandidaatriikidele. Sarnast lähenemist tuleks kasutada ka võimalike kandidaatriikide puhul.

(4) Üleeuroopalistel arvutipõhistel turvatud side- ja teabevahetussüsteemidel, mida rahastatakse programmi „Fiscalis 2007" raames, on oluline osa ühenduse maksustamissüsteemide tugevdamisel ja nende rahastamist tuleks seepärast jätkata. Lisaks peaks olema võimalik kaasata programmi ka teisi maksudega seotud teabevahetussüsteeme, nagu näiteks aktsiisiga maksustatava kauba ühendusesisese liikumise ja jälgimise arvutipõhine süsteem (EMCS), mis loodi Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. juuni 2003. aasta otsusega nr 1152/2003/EÜ (aktsiisiga maksustatava kauba liikumise ja jälgimise arvutistamise kohta), [6] ning ka muid süsteeme, mis on vajalikud nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/48/EÜ (hoiuste intresside maksustamise kohta) [7] eesmärkide saavutamiseks.

---

[1] ELT C 93, 27.4.2007, lk 1.
[2] Euroopa Parlamendi 20. juuni 2007. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 22. novembri 2007. aasta otsus.
[3] EÜT L 126, 28.4.1998, lk 1.
[4] EÜT L 341, 17.12.2002, lk 1. Otsust on viimati muudetud nõukogu määrusega (EÜ) nr 885/2004 (ELT L 168, 1.5.2004, lk 1).
[5] ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.
[6] ELT L 162, 1.7.2003, lk 5.
[7] ELT L 157, 26.6.2003, lk 38. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/98/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 129).

(5) Ühenduse kogemus programmidest „Fiscalis 2002” ja „Fiscalis 2007” näitab, et selliste programmide eesmärke aitavad saavutada eri riikide asutuste ametnike ametialased kokkusaamised, nagu töölähetused, seminarid, projektirühmad ja mitmepoolne kontroll. Seepärast tuleks neid meetmeid jätkata. Selleks et vastata veelgi tõhusamalt tekkida võivatele vajadustele, peaks olema jätkuvalt võimalik töötada välja uut tüüpi meetmeid.

(6) Programmidest „Fiscalis 2002” ja „Fiscalis 2007” saadud kogemused näitavad, et ühise koolitusprogrammi kooskõlastatud väljatöötamine ja rakendamine aitab märkimisväärselt saavutada selliste programmide eesmärke ning eelkõige omandada kõrgetasemelisi teadmisi ühenduse õigusest. Sellega seoses tuleks põhjalikult uurida elektroonilise õpikeskkonna võimalusi.

(7) Maksunduse valdkonnas tegutsevatel ametnikel on vaja piisavat keeleoskuse taset, et olla võimelised programmis osalema ja koostööd tegema. Ametnikele vajaliku keeleõppe korraldamine peaks olema osalevate riikide ülesanne.

(8) On asjakohane võimaldada teatavate tegevuste korraldamist ekspertide, näiteks kolmandate riikide ametnike või rahvusvaheliste organisatsioonide esindajate osavõtul.

(9) Programmi „Fiscalis 2007” vahehindamisel kinnitati, et programmi meetmete tulemusena saadav teave tuleks muuta kättesaadavaks kõigile osalevatele riikidele ja komisjonile.

(10) Ehkki programmi eesmärkide saavutamise kohustus lasub eeskätt osalevatel riikidel, on programmi raames toimuva tegevuse kooskõlastamiseks ning infrastruktuuri loomiseks ja vajalike stiimulite pakkumiseks vaja ühenduse meetmeid.

(11) Kuna käesoleva otsuse eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning meetme ulatuse ja mõju tõttu on neid parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(12) Käesoleva otsusega kehtestatakse programmi kogu kehtivusajaks rahastamispakett, mis on eelarvepädevatele institutsioonidele iga-aastase eelarvemenetluse käigus peamiseks juhiseks eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva institutsioonidevahelise 17. mai 2006. aasta kokkuleppe punkti 37 tähenduses.

(13) Käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused, [1]

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Programm „Fiscalis 2013”

1. Käesolevaga kehtestatakse ajavahemikuks 1. jaanuarist 2008 kuni 31. detsembrini 2013 ühenduse mitmeaastane tegevusprogramm „Fiscalis 2013” (edaspidi „programm”), mille eesmärk on parandada maksustamissüsteemide toimimist siseturul.

2. Programm hõlmab järgmisi meetmeid:

a) side- ja teabevahetussüsteemid,

b) mitmepoolne kontroll, nagu on määratletud artikli 2 lõikes 4,

c) seminarid ja projektirühmad,

d) töölähetused,

e) koolitus ning

f) muud samalaadsed programmi eesmärkide saavutamiseks vajalikud meetmed.

Punktides b kuni f osutatud meetmetes osalemine on vabatahtlik.

[1] EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas otsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „maksustamine" – artikli 3 lõikes 1 määratletud osalevates riikides järgmiste maksude kohaldamine:

   a) käibemaks,

   b) vastavalt direktiivides 92/83/EMÜ, ([1]) 95/59/EÜ ([2]) ja 2003/96/EÜ ([3]) sätestatud alkoholi ja tubaka aktsiisimaksud ning energiatoodete ja elektrienergia maksud;

   c) direktiivi 77/799/EMÜ ([4]) artikli 1 lõikes 2 kirjeldatud tulu- ja kapitalimaksud;

   d) direktiivi 76/308/EMÜ ([5]) artiklis 3 määratletud kindlustusmaksetelt tasutavad maksud;

2. „asutused" – osalevates riikides maksustamise korraldamise või maksudega seotud tegevuste eest vastutavad ametiasutused ja muud organid;

3. „ametnik" – asutuse ametnik;

4. „mitmepoolne kontroll" – ühe või mitme seotud maksukohustuslase maksukohustuse kooskõlastatud kontroll, mida korraldavad kaks või enam ühiste või üksteist täiendavate huvidega osalevat riiki, kellest vähemalt üks on liikmesriik.

Artikkel 3

Programmis osalemine

1. Osalevad riigid on liikmesriigid ja lõikes 2 osutatud riigid.

2. Programmis võivad osaleda järgmised riigid:

   a) ühinemiseelse strateegia põhjal abi saavad kandidaatriigid vastavalt üldpõhimõtetele ja -tingimustele, mis reguleerivad nende riikide osalemist ühenduse programmides, mis on käivitatud asjaomase raamkokkuleppe ja assotsiatsiooninõukogu otsustega; ning

   b) võimalikud kandidaatriigid vastavalt sätetele, mis määratakse koos nende riikidega kindlaks pärast ühenduse programmides nende riikide osalemist käsitlevate raamkokkulepete sõlmimist.

3. Osalevaid riike esindavad ametnikud.

Artikkel 4

Eesmärgid

1. Programmi üldine eesmärk on parandada maksustamissüsteemide nõuetekohast toimimist siseturul, tõhustades osalevate riikide, nende asutuste ja ametnike koostööd.

2. Programmi konkreetsed eesmärgid on järgmised:

   a) seoses käibemaksu ja aktsiisimaksudega:

      i) tagada tõhus, tulemuslik ja laiapõhjaline teabevahetus ning halduskoostöö,

      ii) aidata ametnikel omandada kõrgetasemelised teadmised ühenduse õigusest ja selle rakendamisest liikmesriikides, ning

      iii) tagada heade haldustavade väljakujundamise ja levitamise kaudu haldusmenetluste jätkuv tõhustamine asutuste ja maksukohustuslaste vajaduste arvessevõtmiseks;

   b) seoses tulu- ja kapitalimaksudega:

      i) tagada tõhus ja tulemuslik teabevahetus ning halduskoostöö, sh heade haldustavade vahetamine, ning

      ii) aidata ametnikel omandada kõrgetasemelised teadmised ühenduse õigusest ja selle rakendamisest liikmesriikides;

([1]) Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiiv 92/83/EMÜ alkoholi ja alkohoolsete jookide aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta (EÜT L 316, 31.10.1992, lk 21). Direktiivi on viimati muudetud 2005. aasta ühinemisaktiga.

([2]) Nõukogu 27. novembri 1995. aasta direktiiv 95/59/EÜ muude tubakatoodete tarbimist mõjutavate maksude kohta peale käibemaksu (EÜT L 291, 6.12.1995, lk 40). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2002/10/EÜ (EÜT L 46, 16.2.2002, lk 26).

([3]) Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT L 283, 31.10.2003, lk 51). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2004/75/EÜ (ELT L 157, 30.4.2004, lk 100).

([4]) Nõukogu 19. detsembri 1977. aasta direktiiv 77/799/EMÜ liikmesriikide pädevate asutuste vastastikuse abi kohta otsese maksustamise valdkonnas (EÜT L 336, 27.12.1977, lk 15). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/98/EÜ.

([5]) Nõukogu 15. märtsi 1976. aasta direktiiv 76/308/EMÜ vastastikuse abi kohta teatavate lõivude, tollimaksude, maksude ja muude meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (EÜT L 73, 19.3.1976, lk 18). Direktiivi on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

c) seoses kindlustusmaksetelt tasutavate maksudega – parandada asutustevahelist koostööd, tagades olemasolevate eeskirjade tõhusama täitmise; ning

d) seoses kandidaatriikide ja võimalike kandidaatriikidega – rahuldada kõnealuste riikide erivajadusi, et nad saaksid võtta ühinemiseks vajalikke meetmeid maksualaste õigusaktide ja haldussuutlikkuse valdkonnas.

Artikkel 5

Tööprogramm ja näitajad

Komisjon võtab igal aastal vastu tööprogrammi vastavalt artikli 17 lõikes 2 osutatud korralduskomitee menetlusele. Tööprogramm põhineb asjaomaseks eelarveaastaks kavandatud meetmete ajakaval ja vahendite prognoositaval jaotusel. Tööprogramm avaldatakse komisjoni veebilehel.

Tööprogramm sisaldab artikli 4 lõikes 2 esitatud programmi konkreetsete eesmärkide saavutamisega seotud näitajaid, mida kasutatakse programmi vahe- ja lõpphindamiste käigus kooskõlas artikliga 19.

II PEATÜKK

PROGRAMMI MEETMED

Artikkel 6

Side- ja teabevahetussüsteemid

1. Komisjon ja liikmesriigid tagavad lõikes 2 osutatud side- ja teabevahetussüsteemide toimivuse.

2. Side- ja teabevahetussüsteemid on järgmised:

a) ühine teabevõrk/ühine süsteemiliides (CCN/CSI),

b) käibemaksuteabe vahetamise süsteem (VIES),

c) aktsiisisüsteemid,

d) aktsiisiga maksustatud toodete ringluse ja kontrolli süsteem (EMCS), ning

e) mis tahes uus maksudega seotud side- ja teabevahetussüsteem, mis on loodud ühenduse õigusaktide alusel ja sätestatud artiklis 5 osutatud tööprogrammis.

3. Side- ja teabevahetussüsteemide komponendid, mille eest vastutab ühendus, on riistvara, tarkvara ja võrguühendus, mis on kõigi liikmesriikide puhul ühised.

Komisjon sõlmib ühenduse nimel vajalikud lepingud nende komponentide toimimise tagamiseks.

4. Side- ja teabevahetussüsteemide komponendid, mille eest ühendus ei vastuta, on kõnealustesse süsteemidesse kuuluvad riiklikud andmebaasid, ühenduse vastutusel olevate komponentide ja muude komponentide vaheline võrguühendus ning tark- ja riistvara, mida liikmesriigid peavad vajalikuks, et neid süsteeme saaks täiel määral kasutada kogu nende haldusalas.

Liikmesriigid tagavad nende komponentide, mille eest ühendus ei vastuta, toimimise ning nende koostalitusvõime ühenduse vastutusel olevate komponentidega.

5. Komisjon kooskõlastab koostöös liikmesriikidega lõikes 2 osutatud süsteemidesse ja infrastruktuuri kuuluvate ühenduse vastutusel olevate ja muude komponentide paigaldamise ja toimimise, et tagada nende toimivus, ühitatavus ja jätkuv täiustamine. Liikmesriigid järgivad kõnealuse eesmärgi saavutamiseks määratud ajakavasid ja tähtaegu.

Artikkel 7

Mitmepoolne kontroll

Osalevad riigid valivad nende poolt korraldatavatest mitmepoolsetest kontrollidest sellised, mille kulud kannab ühendus kooskõlas artikliga 14. Pärast iga sellist kontrolli esitatakse komisjonile hindamisaruanne.

Artikkel 8

Seminarid ja projektirühmad

Komisjon ja osalevad riigid korraldavad üheskoos seminare ja projektirühmi.

Artikkel 9

Töölähetused

1. Osalevad riigid võivad korraldada ametnike töölähetusi. Töölähetuste kestus on kuni üks kuu. Iga töölähetus keskendub konkreetsele ametialasele valdkonnale ning asjaomased ametnikud ja asutused valmistavad selle põhjalikult ette, teostavad selle üle järelevalvet ning hindavad seda järgnevalt.

2. Osalevad riigid võimaldavad lähetatud ametnikel tõhusalt osaleda vastuvõtvate asutuste tegevuses. Selleks tuleb anda lähetatud ametnikele õigus täita sellistest ülesannetest tulenevaid kohustusi, mille vastuvõttev asutus on neile usaldanud kooskõlas oma riigi õigussüsteemiga.

3. Töölähetuste ajal kannavad lähetatud ametnikud oma ülesannete täitmisel samasugust tsiviilvastutust kui vastuvõtvate asutuste ametnikud. Lähetatud ametnike suhtes kehtivad samad ametisaladust ja läbipaistvust käsitlevad eeskirjad nagu vastuvõtvate asutuste ametnike suhtes.

Artikkel 10

Koolitus

1. Osalevad riigid hõlbustavad koostöös komisjoniga süsteemset koostööd liikmesriikide koolitusasutuste ja koolituse eest vastutavate ametnike vahel maksuasutustes, tehes seda eelkõige järgmisel viisil:

a) olemasolevate koolitusprogrammide arendamine ja vajaduse korral uute programmide koostamine põhikoolituse jaoks, et ametnikud omandaksid vajalikud ametialased oskused ja teadmised;

b) vajaduse korral osaleva riigi poolt oma ametnikele pakutavate maksustamisalaste koolituskursuste avamine kõikide osalevate riikide ametnikele;

c) vajaduse korral ühiseks maksukoolituseks vajalike meetmete arendamine.

2. Osalevad riigid integreerivad vajaduse korral lõike 1 punktis a osutatud ühiselt koostatavad koolitusprogrammid oma siseriiklikesse koolitusprogrammidesse.

Osalevad riigid tagavad, et nende ametnikud saavad programmis osalemiseks vajalikku alg- ja täiendõpet ühiste ametialaste oskuste ja teadmiste omandamiseks vastavalt koolitusprogrammidele ning piisava keeleoskuse omandamiseks vajalikku keeleõpet.

Artikkel 11

Programmi raames võetavates meetmetes osalemine

Eksperdid, näiteks rahvusvaheliste organisatsioonide esindajad ja kolmandate riikide ametnikud, võivad osaleda programmi raames võetavates meetmetes iga kord, kui see on oluline artiklis 4 esitatud eesmärkide saavutamiseks.

Artikkel 12

Teabevahetus

Osalevad riigid ja komisjon vahetavad artikli 1 lõikes 2 osutatud programmi meetmete tulemusena saadud teavet, kui selline teabevahetus aitab kaasa programmi eesmärkide saavutamisele.

III PEATÜKK

FINANTSSÄTTED

Artikkel 13

Finantsraamistik

1. Rahastamispakett käesoleva programmi rakendamiseks ajavahemikul 1. jaanuarist 2008 kuni 31. detsembrini 2013 on 156 900 000 eurot.

2. Iga-aastased assigneeringud määravad eelarvepädevad institutsioonid mitmeaastase finantsraamistiku piires vastavalt eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 37.

Artikkel 14

Kulud

1. Programmi rakendamiseks vajalikud kulud jaotatakse ühenduse ja osalevate riikide vahel vastavalt lõigetele 2 kuni 6.

2. Ühendus kannab järgmised kulud:

a) artikli 6 lõikes 3 osutatud side- ja teabevahetussüsteemidesse kuuluvate ühenduse vastutusel olevate komponentide omandamise, arenduse, paigalduse, hoolduse ning igapäevase kasutamisega kaasnevad kulud;

b) osalevate riikide ametnike mitmepoolsest kontrollist, töölähetustest, seminaridest ja projektirühmadest tulenevad reisi- ja elamiskulud;

c) seminaride korralduskulud;

d) artiklis 11 osutatud meetmetes osalevate ekspertide reisi- ja elamiskulud;

e) koolitussüsteemide ja -moodulite omandamis-, arendus-, paigaldus- ja hoolduskulud, kui need on kõigile osalevatele riikidele ühised; ning

f) muude artikli 1 lõike 2 punktis f osutatud meetmetega seotud kulud summas maksimaalselt kuni 5 % programmi üldkuludest.

3. Osalevad riigid teevad komisjoniga koostööd, et tagada assigneeringute kasutamine vastavalt usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttele.

Komisjon kehtestab kooskõlas nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrusega (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust) [1] (edaspidi „finantsmäärus"), kulude maksmisega seotud eeskirjad ja teavitab nendest osalevaid riike.

4. Komisjon võtab programmi eelarve haldamiseks vajalikud meetmed vastu artikli 17 lõikes 2 osutatud korralduskomitee menetluse korras.

5. Programmi rahalised vahendid võivad katta ka programmi haldamiseks ja selle eesmärkide saavutamiseks otseselt vajalike ettevalmistustööde, järelevalve, kontrolli, auditi ja hindamisega seotud kulusid, eelkõige uuringute, kohtumiste, teavitamis- ja avaldamismeetmetega seotud kulusid, samuti kulusid, mis on seotud teabevahetuseks väljatöötatud IT-võrkudega, ning kogu tehnilise ja haldusabiga, mida komisjon võib kasutada programmi haldamiseks.

Halduskulude osa ei või üldiselt ületada 5 % programmi üldkuludest, sisaldades komisjoni kantavaid halduskulusid.

6. Osalevad riigid kannavad järgmised kulud:

a) artikli 6 lõikes 4 osutatud side- ja teabevahetussüsteemidesse kuuluvate komponentide, mille eest ühendus ei vastuta, omandamis-, arendus-, paigaldus- ja hoolduskulud ning igapäevase kasutamisega kaasnevad kulud; ning

b) ametnike alg- ja täiendõppega ning keeleõppega seotud kulud.

Artikkel 15

Finantsmääruse kohaldatavus

Finantsmäärust kohaldatakse kõigi käesoleva otsuse alusel antavate toetuste suhtes finantsmääruse artiklite 108 kuni 120 tähenduses. Eelkõige tuleb abisaajatega sõlmida eelnevalt kirjalik kokkulepe toetuste kohta finantsmääruse artikli 108 tähenduses ja kooskõlas finantsmääruse üksikasjalike rakendussätetega. Kõnealuses kokkuleppes kinnitavad abisaajad, et nõustuvad saadud summade kasutamise auditeerimisega kontrollikoja poolt. Need auditeerimised võib läbi viia neist eelnevalt ette teatamata.

[1] EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ, Euratom) nr 1995/2006 (ELT L 390, 30.12.2006, lk 1).

Artikkel 16

Finantskontroll

Rahastamisotsuste ja käesolevast otsusest tulenevate kokkulepete ja lepingute suhtes kohaldatakse finantskontrolli ning vajaduse korral komisjoni, eelkõige Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) ja kontrollikoja läbiviidavat kohapealset kontrolli.

IV PEATÜKK

MUUD SÄTTED

Artikkel 17

Komitee

1. Komisjoni abistab komitee „Fiscalis".

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

Artikkel 18

Järelevalve

Komisjon ja osalevad riigid teostavad pidevalt ühist programmi järelevalvet.

Artikkel 19

Vahe- ja lõpphindamised

1. Programmi vahe- ja lõpphindamise eest vastutab komisjon, kasutades selleks lõikes 2 osutatud aruandeid ja muud asjakohast teavet. Programmi hinnatakse artiklis 4 sätestatud eesmärkide alusel.

Vahehindamisel hinnatakse programmi kehtivusaja esimesel poolel saavutatud tulemusi, pidades silmas programmi tulemuslikkust ja tõhusust, programmi eesmärkide jätkuvat asjakohasust ning programmi meetmete mõju. Lisaks sellele hinnatakse rahastamisvahendite kasutamist ning järelevalve ja rakendamise kulgu.

Lõpphindamine keskendub programmi meetmete tõhususele ja tulemuslikkusele. Vahe- ja lõpphindamised avaldatakse komisjoni veebilehel.

2. Osalevad riigid esitavad komisjonile järgmised aruanded:

a) 31. märtsiks 2011 programmi asjakohasust, tulemuslikkust ja tõhusust käsitleva vahehindamise aruande; ning

b) 31. märtsiks 2014 programmi tulemuslikkust ja tõhusust käsitleva lõpphindamise aruande.

3. Komisjon esitab lõikes 2 osutatud aruannete ja mis tahes muu asjakohase teabe põhjal Euroopa Parlamendile ja nõukogule järgmised aruanded:

a) 31. juuliks 2011 programmi vahehindamise aruande ning programmi jätkamise asjakohasust käsitleva teatise, millele on vajaduse korral lisatud asjakohane ettepanek; ning

b) 31. juuliks 2014 lõpphindamise aruande.

Eespool nimetatud aruanded saadetakse teavitamise eesmärgil ka Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele.

Artikkel 20

Kehtetuks tunnistamine

Otsus nr 2235/2002/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2008.

Kõnealuse otsusega reguleeritakse siiski jätkuvalt selle raames rakendatavate meetmetega seotud rahalisi kohustusi kuni meetmete lõpuleviimiseni.

Artikkel 21

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Otsust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2008.

Artikkel 22

Adressaadid

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 11. detsember 2007

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
H.-G. PÖTTERING	M. LOBO ANTUNES